

JÉZUS KERESZTÚTJA A CSALÁDBAN

1. Pilátus halálra ítéli Jézust.

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Uram, ha Pilátusként ítélnének családtagjaimról, juttasd eszembe, hogy semmi hatalmam, semmi tekintélyem, semmi jogom nem lenne, ha nem kaptam volna Tőled. Ezt nem hatalmaskodásra, ítélkezésre, zsarolásra kaptam, hanem féltő gondoskodásra, a másikkal törődő irgalmasságra, szeretteim felemelésére és nem lesújtására. Jézusom, add, hogy a te türelmeddel viseljem az ítéletet, ne vágjak vissza, ne sértődjek vérig, ne essek kétségbe, hanem a tőled tanult alázattal fogadjam, érted és családomért.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

2. Jézus vállára veszi a keresztet

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged.

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Minden családnak megvan a saját keresztje. Minden családtagnak megvan a saját keresztje. Merjük-e felvenni és egymásért hordozni?! Uram, sokszor nehezemre esik a másik elfogadása, rossz szokásainak, hangulati kitöréseinek, önző viselkedésének elviselése. Mindez nehéz keresztet jelent számomra. Jobb lenne lerázni magamról, nem venni róla tudomást, elmenekülni előle. De nem azért helyeztél ebbe a családba, hogy idegenül, ridegen elzárkózzam mindentől, ami számomra kellemetlen, hanem azt akarod, hogy Veled együtt felvegyem családuknak keresztjét. Számomra a családom elfogadása az üdvösség útja, még ha sokszor keresztet is jelent.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

3. Jézus először esik el a kereszttel

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Az élet terhe néha engem is földre sújt. A család néha nyomasztó teher. De én vajon hányszor vagyok teher a családom számára?! Ha valamelyik családtagom, bűnével, gyarlóságával elesik, vajon nem tekintek-e rá úgy, mint a farizeus: „*Én bezzeg nem vagyok ilyen! Saját maga okozta, viselje is a kínját!*” Amikor én esem el, elvárom, hogy fölsegítsenek?! Vagy elfogadom egyáltalán, ha a segítségemre sietnek?! Nem zárkózom inkább magamba önérzetemmel mondván, hogy majd én magamtól fölkelek?! Segíts megérteni Uram, hogy egymás nélkül nem jutunk előbbre családuknak keresztútján sem!

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

4. Jézus Szent Anyjával találkozik

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Az anyák fájdalmának az állomása ez, és az anyák sorsának megszentelése. Minden édesanya a szíve alatt hordott magzatot fájdalommal hozza világra. Minden édesanya szíve aggódó fájdalommal van tele, amikor látják gyermekük betegségét, fájdalmát, lelki gyötrődését. Úgy tudnak gyermekük mellettük állni, hogy néma jelenlétük is gyógyít, vigasztal. Minden édesanya legnagyobb fájdalma, ha elveszítik gyermeküket: ha meghal, ha bűnben él, ha hátat fordít a szülői szeretetnek. De az édesanyák még ilyenkor sem hagyják magukra gyermeküket: lélekben utánuk mennek, és első szóra visszafogadják őket. Ez az irgalmas, megbocsátó szeretet az ő legnagyobb titkuk. Ne éljünk vissza vele, de ha kell, éljünk vele!

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

5. Cirenei Simon segít vinni Jézusnak a keresztet

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Ez a családapák állomása, az édesapák áldozatának megszentelése. Itt megérthetjük az édesapák keresztthordozását is. A családjáért dolgozó édesapák szeretete és felelőssége Isten ajándéka. A Teremtő Atya saját gondoskodó jóságát oltotta az édesapák szívébe. A munka fáradtságát és örömét szenteli meg, aki nemcsak a családjáért, hanem Jézusért is vállalja azt. Csak akkor kívánhatja egy szülő a gyermekétől, hogy vallásos legyen, ha először ő maga jár Krisztus nyomában. Csak akkor teljesíti szülői feladatát, ha a gyermeke legdrágább kincsével, az ő lelkével is törődik, és gondja van a gyermeke örök üdvösségére is. Ettől a keresztől nem szabad vonakodni.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

6. Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

A kendőt nyújtó szeretet állomása ez, a leleményes szereteté. A Krisztus arcát lelkünk kendőjére másoló szeretet állomása. Milyen eszköztelenül élt és tevékenykedett Jézus. Megmutatta, hogy nem kell sok dolog, nem kellene drága eszközök, hogy szívünk szeretetét egymásnak kifejezzük, jelezzük. Mindig akad egy kendőnyi dolog a házban, a ház körül, hogy a családtagok könnyeit letöröljük, bánatát, fájalmát enyhítsük. „*A szeretet leleményes*” – hirdeti Szent Pál a korintusiaknak írt első levelében. Ne legyünk érzéketlenek mások iránt, ne rejtőzzünk el önzésünk csigaházába. Ne sajnáljuk egymástól a kendőnyi időt, szeretetet, hogy Krisztus arca kirajzolódhasson lelkünk kendőjén.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

7. Jézus másodszor esik el a kereszttel

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

A viszonzatlan szeretet állomása ez, a viszonzást nem váró szereteté. Nem a kamatozó, hanem a pazarló szeretet állomása. Hányszor nyomnak földre azok a fájdalmak, amelyeket szeretteimtől kell elszenvedni?! „*Ha még ellenségeim tennék ezt velem, azt még elviselném*” – mondja a zsoltáros is, de hogy a barátaitól, sőt a családtagjaitól, az újra a földre sújt. Sokszor fáj a viszonzatlan szeretet, a hálátlanság. A gyermek részéről az elfelejtett sok-sok szülői áldozat, az évtizedek együttléte után eldobott házastársi hűség, a magára maradt idős apák és anyák reménytelensége. De Jézust is éppen azok hagyták el, akiket szeretetével legjobban kitüntetett. Ő is beleroskadt, de aztán újból felállt és továbbment, hogy megtanítsa: a szeretetért soha ne várj hálát, viszont-szeretetet, mert a szeretetet nem kamatoztatni, hanem pazarolni kell.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

8. Jézus szól a síró asszonyokhoz

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

A könnyek hatalmának az állomása ez. És ez nemcsak az asszonyok állomása. „*Sírjatok magatok és gyermekeitek miatt!*” Magunk miatt, mert hűtlenek voltunk Istenhez, mert hűtlenek voltunk társunkhoz, mert nem szeretünk eléggé a ránk bízottakat, mert saját vágyainkat akartuk mindenáron megvalósítani, mert féltünk önmagunkat egészen odaadni. A gyermekek miatt, akiket nem vállalt az édesanyjuk, akiket eldobott magától és elhagyott az önzés vagy a félelem, akiket nem vártak szeretettel a szülők, akiket most sem szeretnek a családban, akiknek lelkével nem törődik senki. A könny nem szégyellni való dolog. Az édesanyák könnyét még Isten is engedi maga fölé hatalmasodni. És nemcsak az édesanyákét.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

9. Jézus harmadszor esik el a kereszttel

*Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

A legsúlyosabb elesés állomása ez. A másokat is magával rántó zuhanás állomása. A legmélyebb pontról való felkelés állomása. A szenvedélyek rabságának kereszttjét egyre több embertársunk hordozza. Az alkohol, a kábítószer, az önpusztító játékszenvedély a legmélyebb kapcsolatokat képes szétzúzni, és anyagi, sőt erkölcsi csődbe taszítani a családot. De a legreménytelenebb helyzetből is van kiút. Uram, harmadik elesésedből való felállásoddal erre bízatsz minket. Beléd vetett mély hittel és bizalommal, beléd kapaszkodva mi is fel tudunk állni. Adj erőt a családtagoknak, feleségeknek, férjeknek, gyermekeknek, szülőknek, hogy ne hagyják magára a gyengét, az elesettet. Ne taszítsák ki a család védő szeretetéből, hanem segítsenek neki talpra állni.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

10. Jézust megfosztják ruháitól

*Imádunk téged Krisztus és áldunk Téged,
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Nemcsak a ruhátlanság megalázottsága, hanem az önmagát szétesztő szeretet állomása is ez. Micsoda szégyen a ruhátlanság szegénysége, a kiszolgáltatottság tehetetlensége! Hiúságunk által éppen az ilyen elesettek iránti érzékünket veszítjük el. Micsoda lelki szegénységre vall az önmagát lemeztelenítő szemérmertlenség vagy az önmagából kivetkőző erőszakosság?! A csak önmagát megvalósítani akaró önzés megfosztja az embert emberségétől. „Semmit sem ad, aki mindent oda nem adott!” Jézus mindent odaadott, még utolsó ruhadarabját is, mert az igazi szeretet nem méricskél. Boldog házasság és család is ott terem, ahol mindnyájan a másikat akarják elsősorban boldoggá tenni, és nem a saját boldogságukat keresik csupán.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

11. Jézust keresztre szegezik

*Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

A „nincs visszaút” állomása ez. Keresztre szegezettnek lenni annyi, mint elkötelezettnek lenni: véglegesen, egymáshoz szegezetten, férj és feleség, mint Jézus és a keresztt. Keresztre szegezettnek lenni azt is jelenti, hogy vállalom a családomat, a társam mellett hűséggel kitartok, még akkor is, ha hátránnyal jár, akkor is, ha szembe kell menni az egész világgal, akkor is, ha lenéznek érte, ha maradnak, bolondnak tartanak. Jézus számára sem volt visszaút: egész élete másokért való élet volt, a halált is másokért, értünk vállalta.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

12. Jézus meghal a kereszten

*Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

A halál valóságának az állomása ez. A család szeretetének és hitének legnagyobb próbája szeretteink halála. Különösen a váratlanul vagy fiatalon elköltöző családtagok halálát nehéz elfogadni: felháborít, értelmetlennek látjuk és lázadunk. De szembe kell vele nézni felnőttek és gyermeknek egyaránt, mert a szeretet erősebb a halálnál, és szeretteink elvesztésének fájdalmára a szeretet az orvosság. Így nem lesz törés sem a gyermek lelkében, sem a családtagok kapcsolatában. Krisztus kereszthalála pedig megnyitotta számunkra az utat a feltámadás felé.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

13. Jézus testét leveszik a keresztről és édesanyja ölébe helyezik.

*Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

A gyermekét elveszítő édesanya állomása ez. A természet rendje szerint a gyermekek temetik el a szüleiket, de a kíméletlen halál pedig felforgatja ezt a rendet. Hány édesanya tartotta már karjaiban elhunyt gyermekét Szűz Mária óta?! Ölben tartani a halott gyermeket, ott, ahonnét az élete fakadt?! E mérhetetlen fájdalomra nincs sem emberi magyarázat, sem földi vigasz. Csak isteni magyarázat van erre: „*Nem hal meg örökre! Fiad él, fel fog támadni!*”. Sokszor igyekszünk szabadulni a kereszttől, de mit használ, ha a halál foglyai maradunk?! Szívünk többre vágyik! Ezt a vágyat ki ne oltsátok lelketekből, gyermekeitekből!

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!

14. Jézust testét sírba teszik

*Imádunk téged Krisztus és áldunk téged,
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

A sírok állomása ez. A földbe hulló mag bátorságának állomása. Az Isten hallgatásának beszédes üzenete. A sír bejárata elé még követ is gördítenek, mely elzárja az utat a bent levő és a kívül levők között. Látásunk is homályos életünk nehéz, sötét pillanataiban, amikor szereteteink sírja fölött állunk. Ezek a pillanatok próbára teszik hitünket: vajon igazak Jézus szavai az örök életről? Jusson eszünkbe a földbe hulló mag sorsa, amely csak akkor hoz új termést, ha látszólag elpusztul, belehal, odaadja életét. Jusson eszünkbe Krisztus ígérete, hogy aki Benne hisz, nem hal meg örökre. Legyünk egymás apostolai, amikor látszólag hallgat az Isten, látszólag távol van. Isten az ő csendjében és a mi fájdalmunkban egészen közel van hozzánk.

Könyörülj rajtunk Uram! Könyörülj rajtunk!